

trum – louter op grond van “een voorkeur” van iemand die geen enkele band heeft met de Nederlandse rechts-sfeer – activiteiten zou moeten ontwikkelen vermag ik niet in te zien.²⁰

De Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 worden gewijzigd, waarbij de figuren van Informatiecentrum en Schadevergoedingsorgaan in de Wam terecht komen en de Schaderegelaar zijn wettelijke basis gaat vinden in de WTV. Voor wat betreft het sanctiestelsel valt op te merken dat de Nederlandse wetgever ervan uit gaat dat de bestaande instrumenten van de WTV daarvoor reeds voldoende zijn. Daaraan wordt dan ook aangeknoopt.

Als Informatiecentrum zal – in een aanwijzingsbesluit van de Ministers van Financiën en Justitie – het Neder-

²⁰ Er is – naar mij van de zijde van het Ministerie van Justitie werd meegedeeld – een Nota van Wijziging in de maak, die dit voorname terugdraait, waardoor de wet ook in dit opzicht de Richtlijn nauwkeurig zal volgen. Op het tijdstip van afronden van de tekst van dit artikel was deze Nota van Wijziging evenwel nog niet verschenen.

lands Bureau der Motorrijtuigverzekeraars worden aangewezen; het Waarborgfonds Motorverkeer zal – langs dezelfde weg van een aanwijzingsbesluit – de taken van het Schadevergoedingsorgaan gaan vervullen.

7. Verdere literatuur

De in dit onderwerp geïnteresseerde lezer staat onder meer de volgende literatuur ter beschikking:

Internationale verkeersongevallen in het algemeen:
Verkeersrecht 2001, nr 10. (Special Internationale verkeersongevallen)

Vierde Richtlijn:

F.J. Bles en H.J.J de Bosch Kemper, De Vierde WAM-Richtlijn, Het Verzekerings-Archief 1999, pag. 132 e.v. en 2000, pag. 12 e.v. Een derde artikel is in voorbereiding.

Groene-kaartstelsel:

Handboek Schaderegeling Motorrijtuigen, pag. 380-1 e.v., Samsom (losbladig).

RECHTSPRAAK

14

Hof Amsterdam 25 september 2001

(Mrs. Rutten-Roos, Goslings en Du Perron; rekestnummer 324/2001)

Dient een voorlopig getuigenverhoor omtrent de feiten vooraf te gaan aan een voorlopig deskundigenonderzoek, als er discussie is over de feiten?

De rechtbank wijst een voorlopig deskundigenonderzoek af, omdat er tussen partijen onenigheid is over de feiten. Er dient dan volgens de rechtbank eerst een voorlopig getuigenverhoor naar de feiten plaats te vinden. Het hof gaat daarin tot in zoverre mee, dat de door verzoeker voorgestelde vragen die zien op de handelwijze van de verloskundige worden afgewezen als zijnde prematuur en in die zin ook strijdig met de goede procesorde, omdat omtrent de handelwijze van de verloskundige te weinig vast staat om een zinvolle vraagstelling terzake te formuleren. Het hof formuleert echter wel zelfstandig een vraagstelling, hoe groot de kans was geweest dat het kind gezond zou zijn gebleven als het eerder naar het ziekenhuis was ingestuurd.

M, in haar hoedanigheid van wettig vertegenwoordigster van de minderjarige Ouassima, beiden wonende te Amsterdam, appellante, procureur: mr. G. Beydals, tegen

De maatschap verloskundigen, praktijk houdende te Amsterdam, geïntimeerde, procureur: mr. A. van Hees.

Uit **Rechtbank Amsterdam 27 februari 2001**

(mr. C.J. Hofman-Bijl; rekestnummer 0.0831H)

(...)

Gronden van de beslissing

Vaststaande feiten

1. In deze procedure wordt uitgegaan van de volgende feiten

- a. Op 18 juni 1997 is Ouassima geboren.
- b. Op 20 juni 1997 heeft de kraamverzorgster in de loop van de ochtend een van de maten van de maatschap, mevrouw V gebeld met de mededeling dat Ouassima een te hoge temperatuur (39,3° C) had. V is vervolgens naar het huis van verzoekster gegaan en daar aangekomen heeft zij geconstateerd, na temperatuurneming, dat de temperatuur van Ouassima 37,1° C was.
- c. Op diezelfde dag is in de avond wederom naar de maatschap gebeld. De toen dienstdoende vroedvrouw heeft Ouassima naar het ziekenhuis gestuurd, waar bij Ouassima Meningitis met sepsis op basis van een hemolytische Streptococ groep B is geconstateerd.
- d. Ouassima is meervoudig gehandicapt.

2. Het verzoek

2.1 M legt aan het verzoek ten grondslag dat V een beroepsfout heeft gemaakt. Volgens M had Veerder de di-

agnose moeten stellen en Ouassima eerder naar het ziekenhuis moeten sturen.

2.2 Daartoe stelt zij dat tegen V op 20 juni niet alleen is gezegd dat Ouassima koorts had maar ook dat zij niet wilde drinken, ongewoon schel huilde en geel zag. Tevens stelt M dat zij er bij V op heeft aangedrongen dat Ouassima naar het ziekenhuis zou gaan. V vond dit niet nodig.

2.3 Zij stelt voor dat een deskundige zal worden benoemd die op basis van het medisch dossier, aangevuld met de aantekeningen van de verloskundige, de harerzijds voorgestelde vragen zal beantwoorden.

2.4 Zij stelt als te benoemen deskundige voor de kinderarts P.A.W.A. Lavalet, werkzaam in het St. Antonius Ziekenhuis te Nieuwegein.

3. Het verweer

3.1 De maatschap verzet zich tegen het verzoek en voert daartoe het volgende aan.

3.2 Zij stelt dat V na ontvangst van het telefoontje van de kraamverzorgster na ongeveer 30 minuten ter plaatse arriveerde. Zij heeft vervolgens Ouassima gecontroleerd, waarbij zij tot tweemaal toe de temperatuur heeft genomen, eenmaal met haar eigen thermometer en eenmaal met die van M. Daaruit bleek dat de temperatuur van Ouassima goed was; 37,1° C. M heeft V verteld dat er in afwachting van haar komst een koud washandje op het hoofdje van Ouassima was gelegd. Ouassima zag er volgens V niet ziek uit; zij was wakker en helder en had een rustige ademhaling en een normale hartactie. Zij huilde niet schel en dronk toen zij bij haar moeder werd aangelegd. Ook de tonus was goed. Zij zag wel een vleugje geel, maar volgens V niet verontwaardigd. Er is toen bij haar niet op aangedrongen dat Ouassima naar het ziekenhuis doorgestuurd zou worden. Zij heeft instructies achtergelaten die inhielden dat M om de twee uur de temperatuur moest meten bij Ouassima en bij verhoging of koorts (maar ook bij lage temperatuur) direct moest bellen naar de maatschap. Eerst tegen negen uur 's avonds is door M de temperatuur gemeten, die 38,7° C bleek te zijn. Naar aanleiding daarvan heeft de toen dienstdoende verloskundige Ouassima naar het ziekenhuis gestuurd.

3.3 Voorts maakt de maatschap bezwaar tegen de door M voorgestelde deskundige. Zij is van mening dat alleen een deskundige van dezelfde discipline als V een oordeel kan geven over haar handelen. Eerst nadat is vastgesteld dat V aansprakelijk is, is het verder aan een kinderarts/neonatoloog of een kinderneuroloog om de zuiver medische vragen te beantwoorden, waarbij tevens de vraag aan de orde dient te komen of Ouassima bij aankomst in het ziekenhuis adequaat is behandeld. Ook tegen de overigens voorgestelde vragen heeft de maatschap bezwaar.

4. De beoordeling

4.1 Het verzoek van M voldoet aan de wettelijke vereisten, zoals neergelegd in de artikelen 227 en volgende

van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) en is toewijsbaar, indien het ertoe kan dienen een partij de mogelijkheid te verschaffen aan de hand van het uit te brengen deskundigenbericht zekerheid te verkrijgen omtrent voor de beslissing van het geschil relevante feiten en omstandigheden en aldus zijn procespositie beter te kunnen beoordelen.

4.2 De rechtbank is van oordeel dat zulks in deze zaak niet het geval is. In deze zaak zal een te benoemen deskundige vragen moeten beantwoorden omtrent het handelen van V onder de omstandigheden die zij op 20 juni 1997 bij M aantrof. Nu de feiten ten aanzien van de situatie die V heeft aangetroffen en van hetgeen daarbij is gezegd, niet vaststaan, dienen deze naar het oordeel van de rechtbank eerst te worden vastgesteld door middel van een voorlopig getuigenverhoor. De rechtbank volgt M niet in haar stelling dat de te benoemen deskundige uitgaande van de inhoud van het medisch dossier moet kunnen beoordelen wat de verloskundige tijdens het bewuste bezoek moet hebben aangetroffen. Bij de beantwoording van de vraag of de verloskundige eerder had moeten ingrijpen, zijn niet alleen de medische gegevens van belang, maar ook hetgeen bij aankomst bij M voor V waarneembaar was en wat daarbij door alle aanwezigen is gezegd. Het medisch dossier, ook inclusief de aantekeningen van de verloskundige, geeft ten aanzien van met name deze laatstbedoelde feiten onvoldoende inzicht.

5. Het voorgaande leidt tot de navolgende beslissing.

Beslissing

De rechtbank:

– wijst het verzoek af; (.....)

Hof Amsterdam 25 september 2001

1. Het geding in hoger beroep

(.....) Het beroepschrift – zoals ter mondelinge behandeling toegelicht en (wat betreft de voorgestelde deskundigen) gewijzigd – strekt ertoe dat het hof genoemde beschikking van de rechtbank Amsterdam zal vernietigen, alsnog een voorlopig deskundigenverhoor zal bevelen en zal bepalen, primair, dat tot deskundige wordt benoemd prof. dr. J.G. Nijhuis (gynaecoloog) in combinatie met prof. dr. J.S.H. Vles (kinderneuroloog), met bepaling dat prof. Nijhuis zich ook op de hoogte stelt van de mening van een (door de voorzitter van de klachtencommissie van de Koninklijke Nederlandse Organisatie voor Verloskundigen aan te wijzen) verloskundige.

Geïntimeerde heeft bij verweerschrift, dat op 17 september 2001 bij het hof is binnengekomen, het beroep bestreden en wat betreft het verzoek tot het houden van een voorlopig deskundigenonderzoek zich gerefereerd aan het oordeel van het hof. Volgens geïntimeerde dient – indien het hof het verzoek toewijst – als deskundige te

worden benoemd een verloskundige en wel hetzij mevrouw J.N. Klapwijk hetzij mevrouw mr. J. Klomp als mede een kinderneuroloog/neonatoloog te Amsterdam dan wel één uit het Sophiakinderziekhuis te Rotterdam, een en ander ter beantwoording van de door geïntimeerde in het verweerschrift geformuleerde vragen. De mondelinge behandeling heeft plaats gehad op 25 september 2001.
(...)

2. De behandeling van de zaak in hoger beroep

2.1 Het gaat in deze zaak om het volgende.

2.2 Appellante, verder: M, is op 18 juni 1997 bevallen van een dochter: Ouassima. In de ochtend van 20 juni 1997 is één van de maten van geïntimeerde (verder: de maatschap), V, om 11.00 uur (aldus M) dan wel 11.30 uur (aldus de maatschap) gebeld door de kraamverzorgster van M met de mededeling dat Ouassima een te hoge temperatuur had. V is daarop – volgens M om 12.50 uur; volgens de maatschap rond 12.00 uur – naar het huis van gegaan alwaar zij Ouassima heeft gecontroleerd en haar temperatuur heeft opgenomen. Deze bedroeg toen 37,1° C. V heeft geadviseerd de temperatuur regelmatig (elke twee uur) te meten en zo nodig de maatschap weer te bellen. Op de avond van diezelfde dag omstreeks 21.00 uur is door M weer naar de maatschap gebeld, waarna de toen dienstdoende verloskundige is gekomen. Deze heeft Ouassima ingestuurd naar het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis te Amsterdam. Bij Ouassima is meningitis met sepsis op basis van een β -hemolytische Streptococ groep B geconstateerd. Ouassima is thans meervoudig gehandicapt.

2.3 M heeft op 3 november 2000 een verzoekschrift ingediend bij de rechtbank. Het verzoek strekt tot het bevelen van een voorlopig deskundigenonderzoek met benoeming van een kinderarts tot deskundige. M heeft daartoe aangevoerd dat de diagnose bij Ouassima eerder had dienen te worden gesteld, zodat eerder met de behandeling had kunnen worden aangevangen en er mitsdien sprake is geweest van een fout. Zij houdt de maatschap aansprakelijk voor de ten gevolge van deze kunstfout door Ouassima geleden en nog te lijden schade.

2.4 Alvorens tot dagvaarding van de maatschap in een bodemprocedure over te gaan, wenst M dat een voorlopig deskundigenonderzoek wordt bevolen ter beantwoording van de vragen welke zijn gehecht aan het inleidend verzoekschrift, zulks ten einde haar procespositie beter te kunnen beoordelen.

2.5 De maatschap heeft bij verweerschrift, ingediend bij de rechtbank op 12 januari 2001, geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek.

2.6 Bij beschikking van 27 februari 2001 heeft de rechtbank het verzoek afgewezen en veroordeeld in de proceskosten.

2.7 In hoger beroep heeft M tegen deze beschikking drie grieven (waarvan grief 2 uit meerdere onderdelen bestaat) aangevoerd. Zij betoogt bij grief 1 dat de recht-

bank een verkeerde maatstaf heeft gehanteerd bij de beoordeling van het verzoek. Bij grief 2 voert zij aan wel degelijk een belang te hebben bij de toewijzing van het verzoek: op grond van het deskundig oordeel omtrent de vraag of bij eerder ingrijpen de huidige klachten voorkomen hadden kunnen worden, stelt M een beter inzicht te kunnen krijgen in wat haar belang is in een eventuele bodemprocedure en aldus haar procespositie beter te kunnen bepalen. Ten behoeve daarvan acht zij eveneens de deskundige beoordeling van de door haar gestelde gedragingen van V van belang, ofschoon deze gedragingen nog niet in rechte vaststaan. Verder brengt zij bij deze grief naar voren dat de deskundige aan de hand van het medisch dossier mogelijk uitsluitel kan geven aangaande de vraag wat V tijdens het bezoek bij M moet hebben aangetroffen en hoe het ziektebeloop van Ouassima is geweest. Bij grief 3 maakt zij bezwaar tegen de door de rechtbank uitgesproken veroordeling in de proceskosten.

2.8 Het hof is van oordeel dat het verzoek toewijsbaar is voorzover dit ziet op een deskundigenonderzoek ten aanzien van de hierna te formuleren vraagstelling. Voorzover de door M voorgestelde vragen zien op de handelwijze van V wordt het verzoek afgewezen als zijnde prematuur en in die zin ook strijdig met de goede procesorde. Op dit moment staat immers omtrent de handelwijze van V te weinig vast om een zinvolle vraagstelling terzake te formuleren.

2.9 Het hof heeft de kinderarts-neonatoloog drs. W.A. den Hollander-Huysman, verbonden aan het Academisch Ziekenhuis te Rotterdam, locatie Sophia, bereid gevonden als deskundige te dezen benoemd te worden.

2.10 Aan de deskundige worden de volgende vragen voorgelegd:

1. Indien de desbetreffende verloskundige Ouassima direct bij haar eerste bezoek op 20 juni 1997 (tussen 12.00 en 13.00 uur) zou hebben ingestuurd naar het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis – de inzending vond uiteindelijk plaats die dag rond 21.00 uur – zou dan, naar uw inzicht, (i) de diagnose "meningitis met sepsis op basis van een β -hemolytische Streptococ groep B" eerder zijn gesteld dan thans en, zo ja, (ii) hoe groot acht u de kans dat in dat geval de medische toestand van Ouassima een andere zou zijn geweest dan de toestand waarin zij thans verkeert (voorzover althans die toestand verband houdt met de meningitis)?

2. Indien u vraag 1 onder (i) bevestigend hebt beantwoord en u bij vraag 1 onder (ii) niet het antwoord hebt gegeven dat die kans verwaarloosbaar klein is, kunt u dan tevens een beschrijving c.q. een prognose geven omtrent de ontwikkeling van de medische situatie van Ouassima in dat geval?

3. Is er thans – voor wat betreft de gevolgen van de meningitis – naar uw oordeel sprake van een eindtoestand? Zo nee, verwacht u nog een verbetering dan wel verslechtering en, zo ja, kunt u die beschrijven en aangeven op welke termijn alsnog een eindtoestand te verwachten valt?

4. Is er sprake van functionele invaliditeit bij Ouassima en, zo ja, in welke mate? Kunt u ook aangeven of en, zo ja, in hoeverre van blijvende functionele invaliditeit sprake is? Zoudt u in het geval u vraag 3 beantwoord hebt in de zin dat thans

nog niet van een eindtoestand sprake is, onderhavige vraag zowel willen beantwoorden naar de huidige toestand van Ouassima als naar haar (te verwachten) eindtoestand?

5. Indien u vraag 4 bevestigend hebt beantwoord: in hoeverre brengt die invaliditeit nu en in de toekomst beperkingen voor Ouassima met zich? Kunt u deze beperkingen beschrijven?

6. Kunt u (enkel) aan de hand van het medisch dossier een uitspraak doen over de situatie waarin de verloskundige Ouassima tijdens haar bezoek op 20 juni 1997 (tussen 12.00 en 13.00 uur) zal hebben aangetroffen en, zo ja, kunt u daarbij aangeven met welke mate van waarschijnlijkheid u deze uitspraak/uitspraken kunt doen en waarop die (mate van) waarschijnlijkheid is gebaseerd?

7. Zoals uit het medisch dossier blijkt, is Ouassima in de eerste fase van de behandeling van de bij haar geconstateerde meningitis een aantal malen overgeplaatst van het ene ziekenhuis naar het andere. Heeft u naar aanleiding van die overplaatsingen commentaar en, zo ja, welk?

8. Heeft u overigens nog opmerkingen die in deze zaak van belang zouden kunnen zijn?

3. Beslissing

Het hof:

benoemt tot deskundige ter beantwoording van de in deze beschikking in rechtsoverweging 2.10 geformuleerde vragen: drs. W.A. den Hollander-Huysman, als kinderarts-neonatoloog verbonden aan Academisch Ziekenhuis te Rotterdam, locatie Sophia (...),

bepaalt dat de griffier van dit hof een afschrift van deze beschikking en van alle in deze beschikking sub 1 genoemde stukken aan de deskundige zal zenden;

bepaalt dat partijen, indien en voorzover de deskundige zulks nodig acht, zullen bevorderen dat de deskundige toegang krijgt tot nadere medische gegevens met betrekking tot Ouassima;

bepaalt het bedrag dat als voorschot aan de deskundige zal worden betaald (op voet van artikel 225 lid 3 jo. 223 lid 2 Rv. door de griffier van dit hof) op fl. 2.500,-;

bepaalt dat de deskundige bij het onderzoek partijen in de gelegenheid moet stellen opmerkingen te maken en verzoeken te doen en dat de deskundige in zijn schriftelijke bericht zal doen blijken of aan dit voorschrift is voldaan, onder vermelding van de eventueel gemaakt opmerkingen en gedane verzoeken;

bepaalt dat de deskundige tegelijk met dit schriftelijk bericht haar declaratie ter griffie zal indienen (...).

15

Rechtbank Leeuwarden 9 april 2002

(mr. J.E. Biesma; rolnr. 50842 HA RK 02-6)

Een neuroloog is niet de meest aangewezen deskundige om medische beperkingen en verlies verdien capaciteit te evalueren.

Nu beide partijen het erover eens zijn dat er inzicht dient te komen in de medische beperkingen van V en er een antwoord dient te komen op de vraag of zij al dan niet verlies van verdienvermogen heeft, lijkt het de rechtbank

niet raadzaam om het deskundigenonderzoek in eerste instantie door een neuroloog te laten uitvoeren. De rechtbank acht een neuroloog niet de meest aangewezen persoon om zich een oordeel te vormen over de medische beperkingen van V in combinatie met de vraag of zij al dan niet een verlies van verdienvermogen heeft. Nu de bezwaren van Centraal Beheer tegen de benoeming van de door V voorgestelde deskundigen niet voldoende zijn onderbouwd, zal de rechtbank beide door V voorgestelde deskundigen als zodanig benoemen, nl. een revalidatiecentrum, met de mogelijkheid tot FCE-onderzoek en een mentaal duurbelastingsonderzoek, en een arbeidsdeskundige.

Johanna V, wonende te Sybrandaburen, verzoekster, hierna te noemen: V, procureur: mr. P.C. Keuning,

tegen

de naamloze vennootschap Centraal Beheer Schadeverzekering N.V., gevestigd te Apeldoorn, verweerster, hierna te noemen: Centraal Beheer, advocaat: mr. J. Schep te Apeldoorn.

Procesgang

Bij verzoekschrift, ter griffie ingekomen op 6 februari 2002, heeft V de rechtbank verzocht een voorlopig deskundigenonderzoek te bevelen. Centraal Beheer heeft op 4 april 2002 een verzoekschrift ingediend. Een mondelinge behandeling van de zaak heeft op 4 april 2002 plaatsgevonden. Daarbij waren mr. Keuning namens V en mr. Schep namens Centraal Beheer aanwezig.

Rechtsoverwegingen

1. V heeft het volgende aan zijn verzoek ten grondslag gelegd.

1.1. Op 28 november 1997 heeft er een kop-staart-botsing plaatsgevonden tussen twee personenauto's, waarvan de voorste auto werd bestuurd door V en de achterste auto door A. Centraal Beheer heeft als verzekeraar van voornoemde A aansprakelijkheid voor de schade van V erkend. Sinds februari 1998 corresponderen partijen over de afwikkeling van de schade, waarbij V stelt dat zij door het ongeval volledig arbeidsongeschikt is geworden en Centraal Beheer zich op het standpunt stelt dat V geen verlies van verdienvermogen heeft.

1.2. V ondervindt diverse klachten die het gevolg zijn van voormeld ongeval en als gevolg daarvan is zij niet meer in staat om haar voormalige werk van chauffeuse/begeleidster van gehandicapten uit te oefenen. Ook is zij overigens redelijkerwijs niet meer inzetbaar op de arbeidsmarkt.

1.3. In een eventuele procedure tegen Centraal Beheer dient V bewijs te leveren van haar medische beperkingen ten gevolge van het ongeval en van haar positie op de arbeidsmarkt. V wenst thans door middel van een voorlopig deskundigenbericht te bereiken dat kan worden vastgesteld wat de medisch vastgestelde beperkingen en het verlies van verdienvermogen van haar is

als gevolg van het ongeval. Zij wenst daartoe twee deskundigen te benoemen: een team dat de lichamelijke en geestelijke beperkingen, zowel kortdurend als onder duurbelasting, precies in beeld kan brengen en een arbeidsdeskundige die op grond van die medisch vastgestelde beperkingen het verlies van verdienvermogen kan beoordelen.

2. Centraal Beheer heeft onder meer aangevoerd dat zij instemt met het houden van een voorlopig deskundigenonderzoek, maar dat naar haar oordeel een andere deskundige – namelijk een neuroloog – dient te worden benoemd in plaats van het door V voorgestelde team. Voorts wenst Centraal Beheer de door V voorgestelde deskundige Tiesselink niet als zodanig te benoemen. Tenslotte plaatst Centraal Beheer vraagtekens bij het feit of de medische beperkingen die V ondervindt, het gevolg zijn van het haar overkomen ongeval, mede gezien het feit dat zij slechts voor een korte periode arbeidsongeschikt is verklaard, ook vóór het ongeval niet geheel arbeidsgeschikt was en V heeft verzuimd – ondanks herhaaldelijke verzoeken van Centraal Beheer – om Centraal Beheer inzage te geven in de rapportage met betrekking tot haar arbeidsongeschiktheid.

3. De rechtbank oordeelt als volgt.

3.1. De rechtbank stelt voorop dat een verzoek als het onderhavige toewijsbaar is indien het verzoek ter zake dienende en voldoende concreet is en het verzoek feiten betreft die door middel van een deskundigenbericht bewezen mogen worden. Het voorgaande is slechts anders indien zich feiten en omstandigheden voordoen die duiden op strijd met de goede procesorde, misbruik van bevoegdheid, afstand van recht of rechtsverwerking. In het onderhavige geval acht de rechtbank het verzoek ter zake dienende en voldoende concreet. Ook betreft het verzoek feiten die door middel van een voorlopig deskundigenbericht bewezen mogen worden.

3.2. Nu beide partijen het erover eens zijn dat er inzicht dient te komen in de medische beperkingen van V en er een antwoord dient te komen op de vraag of zij al dan niet verlies van verdienvermogen heeft, lijkt het de rechtbank niet raadzaam om het deskundigenonderzoek – in eerste instantie – door een neuroloog te laten uitvoeren. De rechtbank acht een neuroloog niet de meest aangewezen persoon om zich een oordeel te vormen over de medische beperkingen van V in combinatie met de vraag of zij al dan niet een verlies van verdienvermogen heeft.

Nu de bezwaren van Centraal Beheer tegen benoeming van Tiesselink niet zijn onderbouwd en Centraal Beheer de stelling van V, dat Tiesselink ook in eerdere zaken door Centraal Beheer als deskundige is geaccepteerd, onweersproken heeft gelaten, zal de rechtbank beide door V voorgestelde deskundigen als zodanig benoemen.

3.3. Nu V ter zitting heeft verklaard om aan Centraal Beheer inzage te verstrekken in de rapportage met betrekking tot haar ongeschiktheid, behoeft dit punt geen nadere bespreking meer. Ook de eventuele causaliteit tussen medische beperkingen en verlies van verdienvermogen van V enerzijds en het haar overkomen ongeval anderzijds, behoeft thans geen bespreking.

3.4. Overeenkomstig het verzoek van V en het feit dat Centraal Beheer hiertegen geen verweer heeft gevoerd, zullen de door V voorgestelde vragen aan de deskundigen ter beantwoording worden voorgelegd. Het verzoek zal dus worden toegewezen.

4. V zal worden belast met betaling van het voorschot van de deskundigen. De procureur van V zal worden opgedragen de relevante stukken in kopie aan de deskundigen te doen toekomen.

Beslissing

De rechtbank:

beveelt dat een deskundigenbericht zal worden uitgebracht waarin de volgende vragen worden beantwoord: aan het arbeidsteam:

1. Welke zijn uw bevindingen bij uw gesprekken met betrokkene, uw onderzoek naar haar arbeidsverleden en huidige arbeidsmogelijkheden?
2. Wilt u de arbeidsbeperkingen van V in beeld brengen door middel van een FCE-onderzoek, zonodig gevolgd door een mentaal duurbelastingsonderzoek?
3. Heeft u nog andere suggesties dan wel op- of aanmerkingen welke voor de beoordeling van deze casus van belang kunnen zijn, bijvoorbeeld de wenselijkheid van expertises op een ander vakgebied?

aan de arbeidsdeskundige:

1. Welke zijn uw bevindingen bij uw gesprekken met betrokkene, uw onderzoek naar haar arbeidsverleden en huidige arbeidsmogelijkheden?
2. Wilt u op basis van de door de medische expertise vastgestelde beperkingen zo uitgebreid mogelijk gemotiveerd aangeven welke de gevolgen zijn op arbeidsdeskundig gebied van betrokkene's voormelde beperkingen?
3. Indien er verlies van verdienvermogen is, wilt u dan aangeven in welke omvang en over welke termijn zich dat verlies uitstrekt?
4. Heeft een en ander gevolgen voor de mogelijke pensioenopbouw?
5. Heeft u nog andere suggesties dan wel op- of aanmerkingen welke voor de beoordeling van deze casus van belang kunnen zijn, bijvoorbeeld de wenselijkheid van expertises op een ander vakgebied?

benoemt tot deskundigen:

arbeidsteam:

Revalidatie Friesland Arbeid, voorheen geheten: Instituut voor Arbeid (coördinator: mevrouw T. Visser).

arbeidsdeskundige: P.A.J. Tiesselink, Prevent Consultants;